

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12. stycznia 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. (dalej zwana również S. (...)) wystąpiła przeciwko W. T. o zapłatę kwoty 1.188,40 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu od pozwanej według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwaną umowy monitoringu z interwencją, na podstawie których pozwana zobowiązała się do uiszczenia ustalonego wynagrodzenia. Wskazał ponadto, że na dochodzoną od pozwanej kwotę składa się także wynagrodzenie za prace wykonane na obiekcie pozwanej oraz nieuzasadnione, nieodwołane przyjazdy grupy interwencyjnej. Powód wskazał także, iż na dochodzoną kwotę składają się również skapitalizowane odsetki w wysokości 62,75 zł (pozew, k. 2-3v.).

W dniu 26. stycznia 2017 r., wydany został w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty, sygn. akt IX GNc 432/17, k. 34). Jego odpis został doręczony stronie pozwanej w dniu 24. marca 2017 r. (k. 41).

W dniu 6. kwietnia 2017 r. pozwana złożyła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty i zaskarżając go w całości, wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zakwestionowała zasadność powództwa, z uwagi na wypowiedzenie umowy łączącej strony, ze skutkiem na dzień 31. października 2015 r. (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 43-44).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29. stycznia 2015 roku w S., pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. (Zleceniobiorca) a W. T., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą N. M.B. Hurtownia (...) (Zleceniodawca), reprezentowaną przez pracownika - M. T., doszło do zawarcia umowy nr (...). Na mocy zawartej umowy spółka (...) zobowiązała się do monitorowania sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania interwencji w obiekcie przy ul. (...) w G. (prawa część budynku). Z kolei Zleceniodawca zobowiązał się do uiszczenia miesięcznego wynagrodzenia w formie abonamentu za monitorowanie oraz gotowość do podjęcia interwencji w kwocie 35,00 zł wraz z należnym podatkiem VAT, płatne zgodnie z otrzymaną fakturą (§5 ust. 1-3 umowy). Strony uzgodniły, że Zleceniodawca będzie zobowiązany do ponoszenia kosztów związanych z naprawą i użytkowaniem oddanych do używania urządzeń (§5 ust. 6 umowy). Strony umowy w §5 ust. 13 ustaliły także, że w przypadku występowania nieuzasadnionych lub fałszywych alarmów, pierwsze dwa przyjazdy patroli interwencyjnych w miesiącu są bezpłatne, natomiast każdy następny przyjazd jest płatny przez Zleceniodawcę w wysokości 30,00 zł netto wraz z należnym podatkiem VAT. Alarm nie będzie uznany za fałszywy, jeżeli w ciągu 60-ciu sekund od jego powstania nastąpi prawidłowe odwołanie interwencji przez podanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego (okoliczności bezsporne, umowa nr (...), k. 11-12, upoważnienie, k. 13).

W tym samym dniu, pomiędzy S. (...) a W. T., reprezentowaną przez pracownika - M. T., doszło do zawarcia drugiej umowy - nr M./38/14/ (...)/PP. Na mocy zawartej umowy spółka (...) zobowiązała się do monitorowania sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania interwencji w obiekcie przy ul. (...) w G. (lewa część budynku). Z kolei Zleceniodawca zobowiązał się do uiszczenia miesięcznego wynagrodzenia w formie abonamentu za monitorowanie oraz gotowość do podjęcia interwencji w kwocie 55,00 zł wraz z należnym podatkiem VAT, płatne zgodnie z otrzymaną fakturą (§5 ust. 1-3 umowy). Strony uzgodniły, że Zleceniodawca będzie zobowiązany do ponoszenia kosztów związanych z naprawą i użytkowaniem oddanych do używania urządzeń (§5 ust. 6 umowy). Strony umowy w §5 ust. 13 ustaliły także, że w przypadku występowania nieuzasadnionych lub fałszywych alarmów, pierwsze dwa przyjazdy patroli interwencyjnych w miesiącu są bezpłatne, natomiast każdy następny przyjazd jest płatny przez Zleceniodawcę w wysokości 30,00 zł netto wraz z należnym podatkiem VAT. Alarm nie będzie uznany

za fałszywy, jeżeli w ciągu 60-ciu sekund od jego powstania nastąpi prawidłowe odwołanie interwencji przez podanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego (okoliczności bezsporne, umowa nr (...), k. 15-16, upoważnienie, k. 17).

Aneksem z dnia 13. marca 2015 r. do umowy nr (...) zmieniono adres obiektu monitorowanego na: ul. (...) w G. (okoliczności bezsporne, aneks, k. 14).

W dniu 1. września 2015 roku spółka (...) wystawiła na rachunek W. T. fakturę VAT nr (...) na kwotę 184,50 zł brutto (150,00 zł netto) tytułem pięciokrotnego nieuzasadnionego i nieodwołanego przyjazdu grupy interwencyjnej w sierpniu 2015 r. do umowy nr (...), z terminem płatności do dnia 28. września 2015 r. (faktura VAT, k. 19).

Pismami z dnia 29. września 2015 r. W. T. złożyła spółce (...) oświadczenia o wypowiedzeniu umowy nr (...), z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 31. października 2015 r. (pisma z potwierdzeniem nadania, k. 45-46).

Pismem z dnia 22. października 2015 r. W. T. wycofała złożone w dniu 29. września 2015 r. oświadczenia o wypowiedzeniu umowy nr (...) (pismo z dnia 22. października 2015 r., k. 60).

W dniu 26. października 2015 roku, na podstawie zlecenia pracownika – Specjalisty Sprzedaży S. K., działającego w imieniu Zleceniodawcy, spółka (...) dokonała rozbudowy i sprawdzenia systemu. Wartość usługi została ustalona na kwotę 315,00 zł netto wraz z podatkiem VAT. Spółka (...) została upoważniona do jednorazowego wystawienia faktury VAT bez podpisu na kwotę 315,00 zł netto z podatkiem VAT (protokół, k. 10).

W dniu 31. października 2015 roku spółka (...) wystawiła na rachunek W. T. fakturę VAT nr (...) na kwotę 387,45 zł brutto (315,00 zł netto) za wymianę akumulatora i czujki w systemie w obiekcie przy ul. (...) w G., z terminem płatności do dnia 17. listopada 2015 r. (faktura VAT, k. 18).

W związku z wykonywaniem umowy nr (...) spółka (...) wystawiła na rachunek W. T. następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 2. stycznia 2016 r. na kwotę 67,65 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w grudniu 2015 r., z terminem płatności do dnia 15. stycznia 2016 r.,
- nr (...) z dnia 1. lutego 2016 r. na kwotę 67,65 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w styczniu 2016 r., z terminem płatności do dnia 15. lutego 2016 r.,
- nr (...) z dnia 1. marca 2016 r. na kwotę 67,65 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w lutym 2016 r., z terminem płatności do dnia 15. marca 2016 r.,
- nr (...) z dnia 1. kwietnia 2016 r. na kwotę 67,65 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w marcu 2016 r., z terminem płatności do dnia 15. kwietnia 2016 r.,
- nr (...) z dnia 2. maja 2016 r. na kwotę 67,65 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w kwietniu 2016 r., z terminem płatności do dnia 16. maja 2016 r.

(faktury VAT, k. 20-24).

W ramach umowy nr (...) spółka (...) wystawiła na rachunek W. T. następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 2. listopada 2015 r. na kwotę 43,05 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w październiku 2015 r., z terminem płatności do dnia 16. listopada 2015 r.,
- nr (...) z dnia 2. stycznia 2016 r. na kwotę 43,05 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w grudniu 2015 r., z terminem płatności do dnia 15. stycznia 2016 r.,

- nr (...) z dnia 1. lutego 2016 r. na kwotę 43,05 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w styczniu 2016 r., z terminem płatności do dnia 15. lutego 2016 r.,
- nr (...) z dnia 1. marca 2016 r. na kwotę 43,05 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w lutym 2016 r., z terminem płatności do dnia 15. marca 2016 r.,
- nr (...) z dnia 1. kwietnia 2016 r. na kwotę 43,05 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w marcu 2016 r., z terminem płatności do dnia 15. kwietnia 2016 r.,
- nr (...) z dnia 2. maja 2016 r. na kwotę 43,05 zł brutto, tytułem abonamentu monitorowania i interwencji w kwietniu 2016 r., z terminem płatności do dnia 16. maja 2016 r.

(faktury VAT, k. 25-30).

Pismem z dnia 25. kwietnia 2016 r. spółka (...) złożyła W. T. oświadczenia o wypowiedzeniu umowy nr (...), ze skutkiem na dzień 30. kwietnia 2016 r., z powodu zaległości płatniczych (rozwiązanie umów, k. 61)

Pismem z dnia 9. czerwca 2016 roku spółka (...) wezwała W. T. do zapłaty kwoty 1.125,65 zł wraz z odsetkami tytułem nieuregulowanych należności wynikających z wystawionych przez Zleceniobiorcę faktur VAT (wezwanie przedprocesowe, k. 31).

Stan faktyczny opisany powyżej był w przeważającej części – wskazanej powyżej - bezsporny między stronami niniejszego postępowania. Podstawę ustaleń stanowiły zatem twierdzenia strony powodowej niezakwestionowane albo wprost przyznane przez pozwanego, a zatem dotyczące faktów bezspornych.

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił ponadto na podstawie powołanych przy odpowiednich partiach ustaleń dowodów: dokumentów prywatnych. Na poparcie swoich twierdzeń strony przedstawiły wymienione wyżej kserokopie i wydruki dokumentów, które Sąd uczynił podstawą dokonanych ustaleń we wskazanym wyżej zakresie. Strony nie kwestionowały wiarygodności załączonych do pism procesowych odpisów dokumentów prywatnych, Sąd zaś nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne zasługuje na uwzględnienie.

Powód wywodził roszczenie procesowe będące przedmiotem niniejszego postępowania z zawartych z pozwaną umów nr: M./38/14/(...)/PP i M./39/14/(...)/PN. W ocenie Sądu powyższe umowy, polegające na monitorowaniu sygnałów lokalnego systemu alarmowego i pozostawaniu przez powoda w gotowości do podjęcia interwencji uznać należy za umowy o świadczenie usług. Zgodnie z treścią art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Z kolei w świetle art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Artykuł 735 § 1 k.c. stanowi natomiast, iż jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Okolicznościami rozstrzygającymi o zasadności powództwa o wynagrodzenie za świadczenie usług są: istnienie zobowiązania do świadczenia usług, tj. umowy o świadczenie usług, oraz wykonanie usług na rzecz drugiej strony.

Należy wskazać, iż poza sporem był sam fakt zawarcia umów i obowiązków z nich wynikających. Pozwana zakwestionowała jednak zasadność dochodzonego roszczenia wskazując, że we wrześniu 2015 r. dokonała wypowiedzenia powyższych umów, ze skutkiem na dzień 30. października 2015 r.

Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, wynikającym z przepisu art. 6 k.c. oraz stanowiącego jego odpowiednik procesowy art. 232 k.p.c., powód winien udowodnić okoliczność wykonania umowy i wysokości dochodzonego

roszczenia, natomiast pozwana winna udowodnić okoliczność wcześniejszego rozwiązania umowy, skoro z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Jak już zostało wskazane, poza sporem był sam fakt zawarcia umów nr (...), załączonych przez powoda do pozwu. Zostały w nich wyraźnie wskazane obowiązki zarówno powoda, jak i pozwanej, jako Zleceniodawcy. Pozwana nie kwestionowała jakości usług świadczonych przez powoda oraz wysokości należnego mu wynagrodzenia, zatem niewątpliwie zaktualizował się obowiązek zapłaty wynagrodzenia powodowi za świadczone usługi. Wobec faktu, że pozwana nie kwestionowała powyższych okoliczności, powód zwolniony był z dalszego dowodzenia swoich twierdzeń.

Pozwana nie zdołała natomiast wykazać, aby zawarte przez strony umowy zostały przez nią skutecznie wypowiedziane i uległy rozwiązaniu z dniem 30. października 2015 r. Zgodnie z treścią przepisów art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciężar dowodu w tej kwestii spoczywał na pozwanej. Pozwana nie sprostowała jednak powyższemu obowiązkowi.

Na dowód powyższych okoliczności, pozwana zgłosiła wniosek dowodowy w postaci dowodu z dokumentów - pism z dnia 29. września 2015 roku dotyczących wypowiedzenia umów nr (...). Należy jednak wskazać, że strona powodowa, w związku z kwestionowaniem okoliczności istnienia zobowiązania wynikającego z zawartych umów przez pozwaną, podjęła dodatkową inicjatywę dowodową. W odpowiedzi na zarzut pozwanej, w kwestii wcześniejszego rozwiązania umów, powód przedłożył do akt sprawy pismo pozwanej z dnia 22. października 2015 r., którym pozwana cofnęła złożone wcześniej oświadczenia o wypowiedzeniu umów. Powód przyjął powyższe oświadczenie pozwanej i w dalszym ciągu traktował umowy jako wiążącą i wykonywał wynikające z nich uprawnienia i obowiązki, aż do rozwiązania umowy przez powoda. Powód bowiem przedłożył do akt sprawy pismo z dnia 25. kwietnia 2016 roku, z którego wynika, że umowa została rozwiązana z dniem 30. kwietnia 2016 roku z powodu zaległości płatniczych. Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności cofnięcia swojego oświadczenia o wypowiedzeniu umów, jak również rozwiązania umów na skutek złożonego przez powoda oświadczenia o wypowiedzeniu umów. W tym miejscu wskazać należy, że pozwana była uprawniona do odwołania swojego oświadczenia woli o wypowiedzeniu umów na zasadach ogólnych, tj. na podstawie art. 61 § 1 k.c. Zgodnie z jego treścią, oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Odwołanie takiego oświadczenia jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej. Wprawdzie w zdaniu drugim przywołanego przepisu mowa jest o tym, iż odwołanie oświadczenia woli złożonego innej osobie jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej. W niniejszej sprawie, brak jest dowodu doręczenia powodowi zarówno oświadczeń pozwanej o wypowiedzeniu umów, jak i złożonego przez nią oświadczenia o cofnięciu tej czynności, wobec czego nie sposób ustalić czy oświadczenie pozwanej, datowane na dzień 22. października 2015 r. dotarło do powoda jednocześnie z oświadczeniami z dnia 29. września 2015 r. lub wcześniej. Niemniej jednak powszechnie w judykaturze i doktrynie wyrażany jest pogląd, iż skuteczne jest również odwołanie późniejsze - za zgodą drugiej strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24. marca 2010 r., V CSK 298/09; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5. lipca 2005 r., I PK 176/04, OSNAPiUS 2006 nr 9-10, poz. 154; E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 8, Warszawa 2017). Przepis art. 61 § 1 k.c. ogranicza okres, w jakim możliwe jest odwołanie oświadczenia woli, mając na względzie interesy adresata oświadczenia, stąd też w pełni zasadne jest przyjęcie, że o ile sam adresat tego oświadczenia woli zgadza się na jego odwołanie, to wtenczas staje się to możliwe w każdym czasie za obopólną zgodą. W niniejszej sprawie uznać należy, że strona powodowa, kontynuując umowy i wykonując w dalszym ciągu wynikające z nich obowiązki, wyraziła zgodę na cofnięcie oświadczenia woli o wypowiedzeniu umów przez pozwaną. W tym stanie rzeczy w pełni uprawniony jest wniosek, iż odwołanie przedmiotowego oświadczenia w piśmie z dnia 22. października 2015 r. nastąpiło skutecznie. W konsekwencji, nie ulega zatem wątpliwości, że w momencie wystawiania przez powoda faktur VAT strony łączyły umowy nr (...), a co za tym idzie pozwana była zobowiązana uiścić wynagrodzenie za świadczone na jej rzecz usługi w tym okresie.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. i art. 735 § 1 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę w łącznej wysokości 1.188,40 zł. Na zasądzoną kwotę składa się należność główna w kwocie 1.125,65 zł oraz skapitalizowane na podstawie art. 482 § 1 k.c. odsetki w kwocie 62,75 zł.

O obowiązku zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od zasądzonej kwoty należności głównej Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie art. 4 w zw. z art. 4a w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8. marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. 2016 poz. 684). Data początkowa, od której powód domagał się odsetek, a zarazem początek opóźnienia pozwanej w spełnieniu świadczenia, nie była kwestionowana przez stronę pozwaną (fakt bezsporny, art. 230 k.p.c.).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22. października 2015 r., w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804). Na kwotę zasądzoną od pozwanego składa się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 270,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz opłata od pozwu w kwocie 30,00 zł.

Biorąc pod uwagę wszystkie powołane wyżej okoliczności, Sąd na podstawie wskazanych w uzasadnieniu przepisów orzekł jak w wyroku.

SSR Aleksandra Zielińska-Ośko

Z. Odpis uzasadnienia wraz z odpisem wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda.